

עפ"ג 7282/04/22 - מדינת ישראל נגד דנה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 אפריל 2022

עפ"ג 7282-04-22 מדינת ישראל נ' דנה (אסיר)

עפ"ג 20618-04-22 דנה נ' מדינת ישראל

לפני הרכב כבוד השופטים:

רון שפירא, נשיא [אב"ד]

אברהם בולוס

מאזן דאוד

המערער/משיבה שכנגד מדינת ישראל

נגד

המשיב/מערער שכנגד דין דנה (אסיר)

הודעת ערעור וערעור שכנגד על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת אורית קנטור), בתיק ת"פ 16.3.22, 21407-12-20, מיום 16.3.22

נוכחים:

ב"כ המערער/משיבה שנגד: עו"ד שרון אייל

ב"כ המשיב/מערער שכנגד: עו"ד ליאונד פרחובניק (ס. ציבורית)

המערער/משיב באמצעות שב"ס

פסק דין

הובאו בפנינו היום שני ערעורים, האחד מטעם המדינה עפ"ג 7282-04-22, והשני מטעם המשיב- הנאשם ע"פ 20618-04-22.

בפתח הדיון הודיע בא כוחו של מר דנה, כי הוא חוזר בו מהערעור שהוגש על ידו. בהתאם, אנו מורים כי הערעור שהוגש בע"פ 20618-04-22 נדחה.

מכאן, נעבור לערעור המדינה על קולת גזר הדין.

בבית משפט קמא אוחדו שני תיקים פליליים שעניינם נפרד זה מזה. תיק אחד, ת"פ 21407-12-20 עניינו בעבירה של

איומים שאיים המשיב על אח במחלקה פנימית בבית חולים רמב"ם. הערעור השני שהוגש, תיק פל"א 43039/22, עניינו באירוע שבו נתפס הנאשם בנהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, באותו אירוע גם הוא הנאשם באי ציות לשוטרים.

מאחר והדין בשני התיקים אוחד, התנהל הדיון לא בפני בית המשפט לתעבורה אלא בפני בית משפט השלום.

בית משפט קמא גזר על מר דנה עונש של 3 חודשי מאסר בפועל וזאת בשני כתבי האישום והורה להפעיל עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים שנגזר עליו בתיק תעבורה קודם. כמו כן, הורה כי עונשי המאסר לריצוי במצטבר, כך שסך הכול הוא ירצה 11 חודשי מאסר ובנוסף הוא נפסל שוב מלנהוג והוטל עליו שם עונש של פסילה מותנית ועונש של מאסר מותנה.

שמענו את טענות ב"כ הצדדים וסבורים אנו כי מדובר בענישה שאינה משקפת את חומרת העבירות.

נתייחס ראשית לעבירה של איומים על אח בבית חולים.

סבורים אנו כי עונש של 3 חודשי מאסר לא היה יכול לעמוד, גם לו היה מדובר בעבירה זו בלבד ואיננו סבורים כי ניתן לראות בעבירת איומים שמבוצעת כלפי אח בבית חולים הממלא את תפקידו כעבירת איומים שנאמרת אגב אורחה כלפי אדם שאינו במסגרת מילוי תפקידו.

אח בבית חולים הוא משרת ציבור. איומים עליו הם למעשה איומים על שירות ציבורי חיוני. אין מקום לאפשר איומים או אלימות כלשהי כנגד משרתי ציבור ככלל וכנגד סגל רפואי שכל מטרתו היא טיפול באנשים. אין צורך להזכיר את תופעת האלימות כלפי סגל רפואי בבתי חולים ואין כל מקום לתת לכך ולו רמז של לגיטימציה.

מכאן נעבור לאירוע התעבורתי.

שמענו טענות בכל הנוגע לאותו אירוע שייתכן והצדיקו התחשבות מסוימת ברמת הענישה. מדובר בטענות שקשורות בהתנהלותם של השוטרים. עם זאת, סבורים אנו כי לא ניתן לקבל את הטענות הנ"ל במלואן ובמיוחד כאשר מדובר באדם שמבצע עבירות תעבורה באופן סדרתי והוא למעשה נוהג באופן תדיר כאשר מעולם לא ניתן לו רישיון נהיגה.

נציין לעניין זה, כי ייתכן שעקב שגגה ומאחר והאירוע לא נדון בבית משפט לתעבורה, וגם ככל הנראה המאשימה לא יוצגה על ידי תובע תעבורתי, לא הובאו בחשבון הוראות פקודת התעבורה לפיהם במצב דברים הנוכחי, היה מקום לגזור על הנאשם עונש של 10 שנות פסילה. בכך שגה בית משפט קמא ואולם גם בפנינו לא הועלו טענות לעניין זה, ומכאן שלא נתערב ברכיב זה של ענישה.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שעונשי פסילה, ככל הנראה, אינם מהווים עונש מרתיע כלפי הנאשם, כאשר הוא ממשיך לנהוג כאשר הוא נפסל על ידי בתי משפט וכאמור מעולם לא היה בידו רישיון.

בנסיבות אלו, נראה שממילא לא ניתן היה להסתפק גם בעונש פסילה ממושך כאשר הנאשם מעיד על עצמו במעשיו, כי מבחינתו פסילת רישיון נהיגה היא רק בגדר המלצה שאינה מחייבת. איננו מתעלמים מבעיות בריאות של הנאשם ושל משפחתו, ואולם בית משפט אינו יכול לראות בכך לגיטימציה ומתן הכשר להתנהגות עבריינית חוזרת ובמיוחד כזו המסכנת את שלום הציבור ואין צורך להרחיב בעניין זה על ריבוי עבירות התעבורה.

בהביאנו בחשבון את כל האמור, סבורים אנו כי שגה בית משפט קמא כאשר גזר על הנאשם שלפניו עונש של 3 חודשי מאסר בגין מכלול העבירות בהן הורשע בשני כתבי האישום. נבהיר לעניין זה, כי העובדה שקיים עונש מאסר מותנה, אינה צריכה להיות נימוק להקלה בעונשים בגין עבירות אותן מבצע הנאשם מאחר ועונש מאסר מותנה נגזר עליו עוד באירוע קודם.

בהביאנו בחשבון את כל האמור, סבורים אנו כי יש מקום להחמיר בדינו של הנאשם. רק מאחר וערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם שבפניה, אנו מורים כי בגין העבירות בהן הורשע בבית משפט קמא, ירצה עונש מאסר של 10 חודשי מאסר, אליהם יצטבר עונש המאסר המותנה שנגזר ובנוסף כל יתר העונשים שגזר בית משפט קמא.

סך הכול, יהא משך מאסרו בגין העבירות בהן הורשע- 18 חודשי מאסר.

יתר חלקי גזר הדין של בית משפט קמא, יישארו בעינם ללא שינוי.

ונבהיר, בעיקר לנאשם, כי במצב זה של ריבוי עבירות של נהיגה בזמן פסילה בתוספת עבירת אלימות כלפי איש סגל רפואי, סבורים אנו כי היה מקום אף לגזור עונש חמור יותר וזאת על ידי בית משפט קמא. מדיניות הריסון המחייבת את ערכאת הערעור מובילה לתוצאה כפי שקבענו ואולם מוצאים אנו לנכון להבהיר את העניין וזאת בעיקר על רקע העובדה שבפנינו נאשם המבצע עבירות סדרתיות וראוי שהדבר יהא לנגד עיניו לעתיד לבוא.

ניתן והודע היום כ"ז ניסן תשפ"ב, 28/04/2022 במעמד הנוכחים.

מאזן דאוד, שופט

אברהים בולוס, שופט

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**

הוקלדעלידיאביטלאזנקוט